

Albert Willebrand

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Albertus Willebrandt/ U.I.D.
Cod. Prof. ... Ad Exequias Quae luveni ... Joanni Philippo Herlino, L.L.
Studiosissimo. A Moestissimis Cognatis atque Amicis ... decenter parabuntur.
Omnes omnium ordinum Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1660

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771234228>

Druck Freier Zugang

Willebrandt, A.,
in
J. P. Herlin.

Rost. 1660.

44

PROGRAMMA

Quô

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

ALBERTUS Willebrandt / U. I. D.

Cod. Prof., & Ducal. Consist. Asessor,

AD

EXEQVIAS

Quæ

Junonè probissimo, magnaquè expectationis
JOANNI PHILIPPO
HERLINO,
L. L. Studiosissimo.

A

Mœstissimis Cognatis atque
Amicis.

Hodiernâ horâ primâ in Aede D. JACOBI
decenter parabuntur.

Omnes omnium originum Ci-
ves Academicos sedulò & peraman-
ter invitât.

ROSTOCHII,

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ. 1660.

56.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
ALBERTUS Willebrand/U. J. D.

Non pauca jam pro dolor!
tam brevi temporis spaciò fu-
nera deduximus. Scilicet, *ut in*
pirò aut poma arbore (ut Lipsius
Cent. 3. ad Belg. Ep. 5. scribit)
cum undiq; fructu suo onusta est,
alia confertim & impetu, alia se-
orsim & singula, sed tamen assi-
duè cadunt. Sic in nostro hoc genere, aut densi aut
singuli morimur, propriò vel communi aliquò fa-
to. O misera sors vitæ nostræ! O deploranda mor-
taliū conditio; qui parumper terrenarum rerum
confortio conviventes, cum morte luctantur quo-
libet momentò, & tandem sub ejus feralem pote-
statem, præter spem ac opinionem deveniunt. Hæc
quippe est hominum meta certissima, & neq; ad
ictum oculi, prò arbitrio nostro renuenda. Quàm
et iam,

etiam, inter tot Exempla, quæ quotidie Nobis proponuntur, declinare non valuit, Juvenis politicissimæ & egregiæq; indolis, JOANNES PHILIPPUS HERLINUS, qui per paucos annos in vitâ hâc quiescens, humanum cursum currere, ac tandem brevi desinere compulsus fuit; non aliter accymbis per præterfluentem vectis; qui immoti etiam moventur. Natus ille erat (uti hæc & sequentia, quæ ad vitam ejus obitumq; spectant, à Viro Experientissimo, Excellentissimoq; DN. CHRISTIANO OTFARO, Med. Doctore, & piè istius defuncti Avunculo, singulari scripto accepimus) in Pomeraniâ, ac Civitate Stetinensi A. D. 1642. die 12. Novembr. hora 2. matutinâ, ex honestissimâ, & antiquissimâ, tam paternâ quàm maternâ lineâ profapiâ, Pater illi fuit, Vir Nobilis & Pereximius, PHILIPPUS HERLINUS, Regiæ Majestatis Sueciæ rationum, olim Lipsiæ, Præfectus supremus. Mater fuit Nobilissima & omni Fœminei sexus virtute eminentissima, THEODORA JUSTINA Otfahrin / ex Nobili & vetustâ Otfarorum familiâ oriunda. Avus paternus illi fuit Vir Plurimum Reverendus & celebris, JOHANNES HERLINUS, Altenhovii, in Styriâ, quondam Ecclesiæ Præpositus meritissimus, & acerrimus Orthodoxæ Religionis, reformationis tempore propugnator. Avia paterna, Matrôna Nobilissima ELISABETHA Schlesserrin / ex familiâ Schiferorum in Austria,

Briâ, exorta, Avus Maternus fuit perquam Reve-
rendus & celeberrimus Theologus, WENGE-
LAUS OTFARUS, in Megapoli olim Illustrissimi
Principis, ADOLPHI FRIDERICI p. m. (qui il-
lum ex indultu beatissimæ memoriæ Serenissimi
JOHANNIS GEORGII Electoris Saxonix, ex Su-
periore Saxonîâ, in terram Megapolensium clemen-
tissimè evocaverat) Superintendens meritissimus,
& Vismariensium Ecclesiarum Pastor, inspectorq;
supremus atq; spectatissimus. Avia Materna, Ma-
trona Nobilissima, vitæq; integerrimæ fœmina,
BARBARA FAUSTINA, ex Nobili & antiquâ
familiâ Faustinatorum originem deducens, Præter
hos beatè defuncti laudatissimos progenitores, lon-
gius jam ascendere, & Majorum utriusq; stirpis per-
antiquæ præclarum stemma amplius deducere, non
necessarium esse judicamus. Cum longè melius ac
dignius sit, suâ ipsius virtute inclarescere, & bonis
probari, quàm multum ostentare suos Majores &
illorum laudibus avitis meritisq; intumescere; quæ
nostra propriè non sunt, juxta illud poëta:

Nam genus & proavos & quæ non fecimus ipsi:

Vix ea nostra puto,

Et quod defuncti laudatissimus Avus Maternus,
olim Superintendens Mecklenburgicus, suis crebrò
inculcare, illosq; virtutis propriæ admonere sæ-
pius consueverat; vanum ducens pro more hujus
seculi

seculi, funeralia repetere Majorum, & eorum manes
solicitare; siquidem verissimū illud est quod quon-
dam cecinit Poëta, neq; à sacrâ scripturâ alienum.

*Stemmata nil faciunt, nil prodest pontice longè
Sanguine censeri, pictosq; ostendere vultus
Majorum.*

Redeamus igitur ad nostrum pientissimè denatum,
HERLINUM, qui ex honestissimis ac clarissi-
mi- parentibus exordium nativitatis suæ auspicatus;
per sacrum regenerationis lavacrum CHRISTO JESU
renatus; à suis piis parentibus, dum adhuc in vivis
essent, à teneris piè educatus, & per domesticos præ-
ceptores optimè informatus; qui inquã, postquam
per præmaturam mortem utroq; parente orbatus
esset, traditus erat, sub inspectione admodū Reveren-
di & Celebrissimi Viri, Dni. Doctoris FRIDLII,
hoc tempore Superintendentis Stralsundensis,
Scholæ illius loci, in quã etiam, bonarum literarum
Principia & fundamenta, prò ratione ætatis lauda-
biliter jecit, donec consiliò doctorum virorum,
studiorum serius excolendorum causâ, ad hanc ce-
leberrimam Academiam amandaretur. Sed acci-
dit, proh dolor! ut vix pedem hic ponens, in acu-
tam & malignam febrem, hoc tempore sat multos
in unâ etiam domo periculosè atque lethaliter soe-
pius corripientem inciderit. Ad quam profligandam,
licet Dnn, Doctores Medici, omnem
curam

cūram impenderint, nequicquam tamen, DEO di-
sponente, efficere valuerunt. Cum autem piè mor-
tuo omnia remedia frustra adhiberi videret, nihilq;
aliud jam superesse, quàm vitæ ultimum termi-
num animadverteret; præcipua cura ejus fuit, ut
Servatori suo, per sacram synaxin uniretur; ad se vo-
cato plurimum Reverendo Viro, Dn. NICOLAO
RIDEMANNO, SS. Th. Licentiatō, Verbiq; DEI ad
Aedem D. Mariæ Ministro, Tandem verò, cum
nullum à rebus humanis auxilium sperare ac expe-
ctare posset, ad unicum Salvatorem suum, CHRIS-
TUM JESUM semet convertit, moxq; ardentissi-
mâ devotione, & constantiâ, desideratissimi sui A-
vunculi Dn. Doctoris CHRISTIANI OTFARI, hoc
ultimum cordis refrigerium & solatium ex Psalmo
73. desumptum sibiq; prælectum *Herr wenn ich
nur dich habe / so frage ich nichts nach Himmel und Er-
den / wenn mir auch gleich Leib und Seel verschmacht /
so bistu doch allezeit meines Herzentrost /* arripiens, in
hæc verbâ, cum summis suspiriis erupit: *Ach du
bist meines Herzen Trost / Ach Herr sey du meines
Herzen Trost / Ach Herr schließ du mich in die Wun-
den dein / du bist allein / der einige Herzen Trost / und
helffer mein.* Ad extremum inter tam religiosa vota,
& flagrantissima ad DEUM effusa suspiria, die 18.
Maij, circâ horam undecimam vespertinam, infrâ
ætatis suæ duodevicesimum annum, piè & placidè
expi-

e & Spirando, animam suam Christo Salvatori fidelis-
simo tradidit, Corp9 verò suū examine, nobis hic re-
liquit. Quod, uti diversorium pientissimæ animæ,
hodiè dormitorio, in templô Jacobaô præparatô
recondendū, ut honorificâ vestrâ præsentia, Vos Ci-
ves Academiæ honoratissimi comitemini, est, quod
amanter & sedulò expeto. Exhibete eximium hoc ac
extremum favoris honorisq; documentum Juveni
optimæ indolis, clarissimorum parentum ac ma-
jorum, vestroq; commilitoni dilectissimo: Obse-
crant vos afflictissimi cognati, ac amici. Imperat
Vobis christiana Charitas. Monet Vos misera o-
mnium nostrum conditio; monet eadem fors, quam
& nos ipsi, cum illô sumus experturi. P. P. sub
Sigillô Universitatis, die 27. Junii

A. D. 1660.

Conventus fiet in Templo Sanctissimæ
Virginis, horâ primâ.

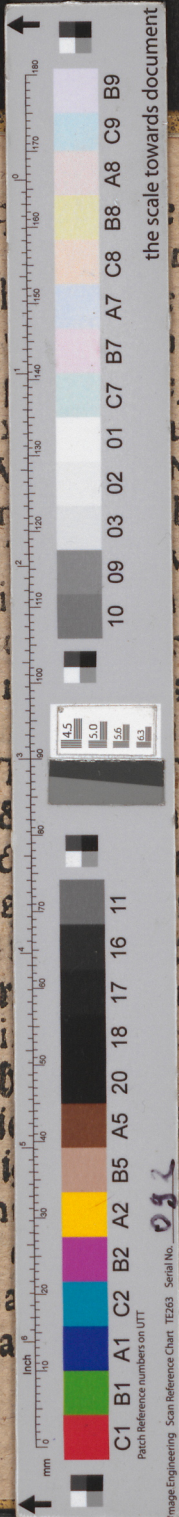

curam impenderint, nequico
sponente, efficere valuerunt.
tuo omnia remedia frustra ad
aliud jam superesse, quàm
num animadverteret; præcipi
Servatori suo, per sacram syna
cato plurimum Reverendo V
RIDEMANNO, SS. Th. Licen
Aedem D. Mariæ Ministro,
nullum à rebus humanis auxi
ctare posset, ad unicum Salvat
STUM JESUM semet conver
mâ devotione, & constantiâ,
vunculi Dn. Doctoris CHRIS
ultimum cordis refrigerium &
73. desumptum sibi; præle
nur dich habe / so frage ich nicht
den / wenn mir auch gleich Leib
so bistu doch allezeit meines Her
hæc verbâ, cum summis suspi
bist meines Herzen Trost / Ach
Herzen Trost / Ach Herr schli
den dein / du bist allein / der eini
helfer mein. Ad extremum in
& flagrantissima ad DEUM
Maij, circa horam undecima
ætatis suæ duodevicesimum a

the scale towards document

en, DEO di
m piè mor
ret, nihilq;
um termi
jus fuit, ut
ur; ad se vo
NICOLAO
biqu; DEL ad
verò, cum
re ac expe
n, CHRI
ardentissi
ssimi sui A
FARI, hoc
ex Psalmo
er wenn ich
mel und Er
verschmacht/
trapiens, in
: Ach du
du meines
n die Wun
Trost / und
igiola vota,
ria, die 18,
tinam, infr
è & placidè
expi-